

31994L0038

23.8.1994

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 217/8

DYREKTYWA KOMISJI (94/38/WE)**z dnia 26 lipca 1994 r.****zmieniająca załączniki C i D do dyrektywy Rady 92/51/EWG w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniająca dyrektywę 89/48/EWG**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniająca dyrektywę 89/48/EWG 1⁽¹⁾ w szczególności jej art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozpatrując umotywowany wniosek o dodanie lub wycofanie kursu kształcenia lub szkolenia z listy w załączniku C lub D, Komisja jest zobowiązana badać w szczególności, zgodnie z art. 15 ust. 2 dyrektywy 92/51/EWG, czy kwalifikacja wynikająca z danego kursu kształcenia przyznaje jego posiadaczowi poziom wykształcenia lub kształcenia zawodowego porównywalnie wysoki do poziomu wykształcenia przekraczającego zakres szkoły średniej, o którym mowa w art. 1 lit. a) akapit pierwszy, tiret drugie lit. i) oraz podobny poziom odpowiedzialności i czynności;

rząd niemiecki wystąpił z umotywowanymi wnioskami o dokonanie zmian w załącznikach C i D, zaś rząd włoski wystąpił z umotywowanym wnioskiem o dokonanie zmiany w załączniku C;

należałoby w szczególności zmienić odniesienie do tytułu zawodowego fizjoterapeuty („Krankengymnast(in)”) w Niemczech w wyniku zmiany w prawie krajowym, która ustanawia nowy tytuł zawodowy, nie zmieniając jednak struktury kształcenia i szkolenia zawodowego;

w szczególności, kursy szkolenia, które mają zostać dodane do listy w załączniku C w przypadku Niemiec mają strukturę identyczną jak te wymienione już w odniesieniu do Niemiec, Włoch i Luksemburga w pkt. 1 „Kursy w dziedzinie paramedycznej i socjopedagogicznej” tego załącznika;

Włochy zmieniły kurs kształcenia i szkolenia księgowych i specjalistów księgowych („ragioniere” i „perito commerciale”) w taki sposób, że podlega on obecnie dyrektywie Rady 89/48/EWG⁽²⁾; jeśli chodzi o konsultantów ds. zatrudnienia („consulenti del lavoro”), kurs kształcenia i szkolenia dotyczący tego zawodu objęty zakresem dyrektywy 89/48/EWG jest odtąd podstawową drogą

kształcenia i szkolenia w tym zawodzie; odpowiednio, kursy kształcenia i szkolenia dla tych dwóch zawodów nie powinny dłużej być objęte zakresem załącznika C, gdyż posiadacze kwalifikacji, objętych zakresem dyrektywy 92/51/EWG, mogą ubiegać się o takie samo traktowanie na mocy art. 1 lit. a) dyrektywy 89/48/EWG;

zgodnie z art. 2 dyrektywy 92/51/EWG, przepisy tej dyrektywy nie stosują się do działalności, które są objęte zakresem jednej z dyrektyw wymienionych w załączniku A, w tym także dyrektyw stosujących się do wykonywania przez osobę zatrudnioną działalności figurującej w załączniku B, nawet jeśli obywatel Państwa Członkowskiego ukończył jeden z „kursów o szczególnym profilu” wymienionych w załączniku D;

w szczególności, kursy szkoleniowe, które mają zostać dodane do listy w załączniku D w odniesieniu do Niemiec, mają podobną strukturę jak niektóre kursy szkoleniowe w załączniku C, a wszystkie charakteryzują się tym, iż ich łączny czas trwania wynosi co najmniej 13 lat, w tym co najmniej trzy lata kształcenia zawodowego;

zgodnie z art. 17 ust. 2 dyrektywy 92/51/EWG oraz w celu zwiększenia skuteczności ogólnego systemu, Państwa Członkowskie, których kursy kształcenia i szkolenia figurują w załączniku D, powinny przekazać Komisji listę stosownych dyplomów;

w celu poprawy czytelności załączników C i D, należy opublikować wykazy poddane zmianom;

środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 15 dyrektywy 92/51/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załącznikach C i D do dyrektywy 92/51/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I.

Artykuł 2

Zmienione wykazy kursów kształcenia i szkolenia, figurujące w załącznikach C i D do dyrektywy 92/51/EWG, znajdują się w załączniku II do niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 24.7.1992, str. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 19 z 24.1.1989, str. 16.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie przyjmują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 października 1994 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia jej po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lipca 1994 r.

W imieniu Komisji

Raniero VANNI D'ARCHIRAFI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

1. W załączniku C wprowadza się następujące zmiany:

1. W pkt. „1. Kursy w dziedzinie paramedycznej i socjopedagogicznej”, w pozycji „W Niemczech”

a) tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— fizjoterapeuty [»Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)«⁽¹⁾];

(¹) Z dniem 1 czerwca 1994 r., tytuł zawodowy »Krankengymnast(in)« został zastąpiony tytułem »Physiotherapeut(in)«. Niezależnie od powyższego, osoby wykonujące ten zawód, którzy otrzymali dyplomy przed tą datą mogą, jeżeli taka jest ich wola, nadal używać poprzedniego tytułu »Krankengymnast(in)«”

b) dodaje się następujące myślniki:

„— technika laboranta medycznego [»medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)«],

— technika rentgenologicznego [»medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)«],

— technika diagnostyki czynnościowej [»medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik«],

— technika weterynaryjnego [»veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)«],

— dietetyka [»Diätassistent(in)«],

— technika farmaceutycznego (»Pharmazieingenieur«), wydany przed dniem 31 marca 1994 r. na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej lub na terytorium nowych Landów (»Länder«),

— pielęgniarza psychiatrycznego/pielęgniarki psychiatrycznej [»Psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger«],

— logopedy [»Sprachtherapeut(in)«].”

2. W pkt. „4. Sektor techniczny”, w pozycji „We Włoszech”:

— skreśla się tiret trzecie

„— księgowego (»ragioniere«) i specjalisty księgowego (»perito commerciale«),”

— skreśla się tiret czwarte

„— konsultanta ds. zatrudnienia (»consultante del lavoro«),”

— tiret szóste otrzymuje następujące brzmienie:

„— w przypadku geodety gruntowego, ukończenie co najmniej dwuletniej praktyki zawodowej”.

2. Uzupełnia się załącznik D przez dodanie następującej sekcji:

„W Niemczech:

następujące regulowane kursy:

— kursy podlegające regulacjom przygotowujące do wykonywania zawodów asystenta technicznego [»technischer(r) Assistent(in)«], asystenta handlowego [»kaufmännische(r) Assistent(in)«], do zawodów socjalnych, a także do zawodu rehabilitanta oddychania, mowy i głosu, mającego dyplom państwowy [»staatlich geprüfter Atem-, Sprech-, und Stimmlehrer(in)«], trwające łącznie przynajmniej 13 lat, które wymagają ukończenia kursu kształcenia średniego (»mittlerer Bildungsabschluß«) i obejmują:

— co najmniej trzyletnie (¹) kształcenie zawodowe w szkole specjalistycznej (»Fachschule«) zakończone egzaminem i w miarę potrzeby uzupełnione przez roczny lub dwuletni kurs specjalizacyjny zakończony egzaminem,

— albo co najmniej dwupółletnią naukę w szkole specjalistycznej (»Fachschule«) zakończoną egzaminem i uzupełnioną przez co najmniej sześciomiesięczną praktykę zawodową lub co najmniej sześciomiesięczny staż zawodowy w przeznaczony do tego celu placówce,

— albo co najmniej dwuletnią naukę w szkole specjalistycznej (»Fachschule«) zakończoną egzaminem i uzupełnioną co najmniej roczną praktyką zawodową lub co najmniej rocznym stażem w przeznaczony do tego celu placówce,

- kursy w zawodach techników [»Techniker(in)«], specjalistów z zakresu ekonomiki przedsiębiorstw [»Betriebswirt(in)«], projektantów [»Gestalter(in)«] oraz opiekunów rodzinnych [»Familienpfleger(in)«], mających dyplom państwowy (»staatlich geprüft«), o łącznym czasie trwania co najmniej szesnastu lat, których przesłanką jest ukończenie obowiązkowego okresu nauki szkolnej lub równoważnego kształcenia i szkolenia (minimalny czas trwania wynosi dziewięć lat), albo ukończenie co najmniej trzyletniego kursu w szkole handlowej (»Berufsschule«), które obejmuje, po odbyciu co najmniej dwuletniej praktyki zawodowej, kształcenie w pełnym wymiarze godzin przez co najmniej dwa lata lub kształcenie w niepełnym wymiarze godzin o równoważnym czasie trwania,
- kursy podlegające regulacjom oraz podlegające regulacjom szkolenie ustawiczne o łącznym czasie trwania co najmniej piętnastu lat, którego przesłanką jest, co do zasady, ukończenie obowiązkowego okresu nauki (o czasie trwania wynoszącym co najmniej dziewięć lat), ukończone szkolenie zawodowe (zwykle trzy lata) i które obejmują, co do zasady, co najmniej dwuletnią praktykę zawodową (w większości przypadków trzy lata), jak również egzamin w ramach szkolenia ustawicznego, do którego przygotowanie obejmuje zwykle kurs szkolenia będący uzupełnieniem praktyki (co najmniej 1 000 godzin), albo kursem odbywanym w pełnym wymiarze godzin (co najmniej jeden rok).

Niemieckie władze prześlą Komisji i innym Państwom Członkowskim listę kursów szkolenia objętych zakresem niniejszego załącznika.”

(¹) Minimalny okres może być skrócony z trzech do dwóch lat, jeżeli dana osoba posiada kwalifikacje wymagane do wstąpienia na uniwersytet »Abitur«, tj. trzynaście lat nauki i szkolenia, kwalifikacje potrzebne do podjęcia nauki w »Fachhochschule« (»Fachhochschulreife«), tj. 12 lat nauki i szkolenia

ZAŁĄCZNIK II

SPIS KURSÓW O SZCZEGÓLNEJ STRUKTURZE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 LIT. a), AKAPIT PIERWSZY, TIRET DRUGIE PKT. ii)

1. Dziedzina paramedyczna i socjopedagogiczna

Kursy przygotowujące do zawodu:

w Niemczech:

- pielęgniarki pediatrycznej („Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger”),
- fizjoterapeuty [„Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)”] ⁽¹⁾,
- terapeuty zajęciowego [„Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut(in)”],
- logopedy („Logopäde/Logopädin”),
- ortoptyka [„Orthoptist(in)”],
- wychowawcy/wychowawczynie z egzaminem państwowym [„Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)”],
- wychowawcy/wychowawczynie z egzaminem państwowym [„Staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(-in)”],
- technika laboranta medycznego [„Medizinisch-technisch(r) Laboratoriumsassistent(in)”],
- technika rentgenologicznego [„Medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)”],
- technika diagnostyki czynnościowej [„medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik”],
- technika weterynaryjnego [„veterinärmedizinische(r) Assistent(in)”],
- dietetyka [„Diätassistent(in)”],
- technika farmaceutycznego („Pharmazieingenieur”), wydany przed dniem 31 marca 1994 r. na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej lub na terytorium nowych Landów (*Länder*),
- pielęgniarka psychiatrycznego/pielęgniarki psychiatrycznej [„Psychiatrisch(er) Krankenschwester/Krankenpfleger”],
- terapeuty mowy („Sprachtherapeut(in)”),

wę Włoszech

- technika dentystrycznego („odontotecnico”),
- optyka („ottico”),
- specjaliści w zakresie leczenia chorób nóg („podologo”),

w Luksemburgu

- technika rentgenologicznego [„assistant(e) technique médical(e) en radiologie”],
- technika laboranta medycznego [„assistant(e) technique medical(e) de laboratoire”],
- pielęgniarka/pielęgniarki psychiatrycznego/psychiatrycznej [„infirmier/ière psychiatrique”],
- technika asystenta chirurgicznego [„assistant(e) technique médical(e) en chirurgie”],
- pielęgniarka/pielęgniarki pediatrycznego/pediatrycznej [„infirmier/ière puériculteur/trice”],
- pielęgniarka/pielęgniarki anestezjologicznego/anestezjologicznej [„infirmier/ière anesthésiste”],
- dyplomowanego masażysty/masażystki [„masseur/euse diplômé(e)”],
- specjaliści opieki nad dziećmi („éducateur/trice”),

którym odpowiada kształcenie o łącznym czasie trwania co najmniej trzynastu lat, obejmujące:

- co najmniej trzy lata szkolenia zawodowego w szkole specjalistycznej zakończonego egzaminem, w niektórych przypadkach uzupełnionego rocznym lub dwuletnim kursem specjalizacyjnym zakończonym egzaminem,
- albo co najmniej dwa i pół roku szkolenia zawodowego w szkole specjalistycznej zakończonego egzaminem i uzupełnionego co najmniej sześciomiesięczną praktyką zawodową lub co najmniej sześciomiesięcznym stażem zawodowym w przeznaczony do tego celu placówce,
- albo co najmniej dwa lata szkolenia zawodowego w szkole specjalistycznej zakończonego egzaminem i uzupełnionego co najmniej roczną praktyką zawodową lub co najmniej rocznym stażem w przeznaczony do tego celu placówce.

⁽¹⁾ Z dniem 1 czerwca 1994 r., tytuł zawodowy „Krankengymnast(in)” został zastąpiony tytułem „Physiotherapeut(in)”. Niezależnie od powyższego, osoby wykonujące ten zawód, którzy otrzymali dyplomy przed tą datą mogą, jeżeli taka jest ich wola, nadal używać poprzedniego tytułu „Krankengymnast(in)”.

2. **Sektor mistrzowski („Mester”/„Meister”/„Maître”), który stanowi kurs kształcenia i szkolenia w zakresie umiejętności nie objętych dyrektywami z załącznika A**

Szkolenie przygotowujące do zawodu:

w Danii

— optyka („optometrist”),

gdzie kurs kształcenia trwa łącznie czternaście lat, w tym pięć lat szkolenia zawodowego, podzielonego na dwuipółletnie kształcenie teoretyczne prowadzone w zakładzie szkolenia zawodowego oraz dwuipółletnią praktykę zawodową, odbywaną w przedsiębiorstwie, zakończoną uznanym egzaminem z zakresu działalności rzemieślniczej i uprawniającym do używania tytułu „Mester”,

— technika ortopedycznego („Ortopädkmekaniker”),

gdzie kurs trwa łącznie dwanaście i pół roku, w tym trzyipółletnie kształcenie zawodowe, podzielone na sześć miesięcy kształcenia teoretycznego prowadzonego w zakładzie szkolenia zawodowego i trzyipółletnią praktykę zawodową odbywaną w przedsiębiorstwie, zakończoną uznanym egzaminem z zakresu działalności rzemieślniczej i uprawniającym do używania tytułu „Mester”;

— obuwnika ortopedycznego („ortopädiskomager”),

gdzie kurs kształcenia trwa łącznie trzynaście i pół roku, w tym czteroipółletnie kształcenie zawodowe, podzielone na dwuletni okres szkolenia teoretycznego prowadzonego w zakładzie szkolenia zawodowego oraz dwuipółletnią praktykę zawodową odbywaną w przedsiębiorstwie, zakończone uznanym egzaminem z zakresu działalności rzemieślniczej uprawniającym do używania tytułu „Mester”.

Kursy przygotowujące do zawodu:

w Niemczech

— optyka („Augenoptiker”),

— technika dentystrycznego („Zahntechniker”),

— bandażyści chirurgicznego („Bandagist”),

— wytwórcy aparatów słuchowych („Hörgeräte-Akustiker”),

— technika ortopedycznego („Orthopädiemechaniker”),

— obuwnika ortopedycznego („Orthopädieschumacher”).

w Luksemburgu

— optyka aptekarskiego („opticien”),

— technika dentystrycznego („mécanicien dentaire”)

— wytwórcy aparatów słuchowych („audioprothésiste”),

— technika ortopedycznego/bandażyści chirurgicznego „(mécanicien orthopédiste/bandagiste”),

— obuwnika ortopedycznego („orthopédiste-cordonnier”),

gdzie kurs kształcenia trwa łącznie czternaście lat, w tym co najmniej pięcioletnie kształcenie odbyte w ramach rozbudowanego systemu kształcenia, częściowo realizowanego w miejscu pracy i częściowo prowadzonego w zakładzie szkolenia zawodowego, zakończonego egzaminem, którego zaliczenie warunkuje wykonywanie zawodu rzemieślnika zarówno niezależnie, jak również jako pracownik najemny o porównywalnym stopniu odpowiedzialności.

3. **Sektor żeglugi morskiej**

a) Żegluga morska

Kursy przygotowujące do zawodu:

w Danii

— kapitana statku morskiego („skibsfører”),

— pierwszego oficera („overstyrmand”),

— sternika, oficera pokładowego statku morskiego („enstyrmand, vagthavende styrmand”),

— oficera pokładowego statku morskiego („vagthavende styrmand”),

— mechanika okrętowego („maskinchef”),

— pierwszego mechanika okrętowego („1. maskinmester”),

— pierwszego mechanika okrętowego/mechanika pokładowego („1. maskinmester/vagthavende maskinmester”),

w Niemczech

- kapitana dużej jednostki przybrzeżnej („Kapitän AM”),
- kapitana jednostki przybrzeżnej („Kapitän AK”),
- oficera pokładowego dużej jednostki przybrzeżnej („Nautischer Schiffsoffizier AMW”),
- oficera pokładowego jednostki przybrzeżnej („Nautischer Schiffsoffizier AKW”),
- głównego mechanika okrętowego, stopień C — szefa maszynowni („Schiffsbetriebstechniker CT — Leiter von Maschinenanlagen”),
- mechanika okrętowego, stopień C — szefa maszynowni („Schiffsmaschinist CMa — Leiter von Maschinenanlagen”),
- mechanika okrętowego, stopień C („Schiffsbetriebstechniker CTW”),
- mechanika okrętowego, stopień C — oficera mechanika okrętowego ponoszącego jednoosobową odpowiedzialność („Schiffsmaschinist CMaW — Technischer Alleinoffizier”),

we Włoszech

- oficera pokładowego („ufficiale di coperta”),
- oficera mechanika okrętowego („ufficiale di macchina”),

w Niderlandach

- pierwszego oficera (jednostki przybrzeżnej) (ze szkoleniem uzupełniającym) [„stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)”],
- mechanika okrętowego jednostki przybrzeżnej (z dyplomem) („diploma motordrijver”),

których kształcenie obejmuje:

- w Danii, dziewięć lat szkoły podstawowej, a następnie podstawowy kurs kształcenia zasadniczego i/lub służby na morzu, trwającego od siedemnastu do trzydziestu sześciu miesięcy, uzupełnionego o:
 - w przypadku oficera pokładowego, roczne specjalistyczne szkolenie zawodowe;
 - w pozostałych przypadkach, trzyletnie specjalistyczne szkolenie zawodowe,
- w Niemczech, łącznie od czternastu do osiemnastu lat, w tym trzyletni kurs zasadniczego szkolenia zawodowego oraz roczna służba na morzu, a następnie od roku do dwóch lat specjalistycznego szkolenia zawodowego, uzupełnionego w miarę potrzeby dwuletnią praktyką nawigacyjną,
- we Włoszech, łącznie trzynastu lat, w tym pięć lat szkolenia zawodowego zakończonego egzaminem, i uzupełnionego w miarę potrzeby stażem,
- w Niderlandach, kurs trwający czternaście lat, w tym co najmniej dwa lata w specjalistycznym zakładzie szkolenia zawodowego, uzupełnione dwunastomiesięcznym stażem,

i które są uznane w ramach Międzynarodowej Konwencji STCW (Międzynarodowa Konwencja o Wymaganiach w Zakresie Wyszkożenia Marynarzy, Wydawania im Świadectw oraz Pełnienia Wacht, 1978 r.).

b) Rybołówstwo morskie

Szkolenie przygotowujące do zawodu:

w Niemczech

- kapitana statku, połowy głębokowodne („Kapitän BG/Fischerei”),
- kapitana statku, połowy przybrzeżne („Kapitän BK/Fischerei”),
- oficera pokładowego, jednostka głębokowodna („Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei”),
- oficera pokładowego, jednostka przybrzeżna („Nautischer Schiffsoffizier BKW/Fischerei”),

w Niderlandach

- pierwszego oficera/mechanika okrętowego V („stuurman werktuigkundige V”),
- mechanika okrętowego IV (jednostka rybacka) („werktuigkundige IV visvaart”),
- pierwszego oficera IV (jednostka rybacka) („stuurman IV visvaart”),
- pierwszego oficera/mechanika okrętowego VI („stuurman werktuigkundige VI”),

które odpowiadają szkoleniom:

- w Niemczech, o łącznej długości mogącej wahać się od czternastu do osiemnastu lat, w tym trzyletni kurs zasadniczego kształcenia zawodowego i roczną służbę na morzu oraz specjalistyczne szkolenie zawodowe trwające rok do dwóch lat, uzupełnione tam gdzie jest to konieczne dwuletnią zawodową praktyką nawigacyjną,
- w Niderlandach, o kursie nauki wahającym się od trzynastu do piętnastu lat, w tym co najmniej dwa lata w specjalistycznej szkole zawodowej, uzupełnionym przez dwunastomiesięczną praktykę zawodową,

i uznanym w ramach Konwencji z Torremolinos (Międzynarodowa Konwencja o Bezpieczeństwie Statków Rybackich z 1977 r.).

4. Sektor techniczny

Kursy przygotowujące do zawodu:

we Włoszech

- geodety budowlanego („geometra”),
- geometry gruntowego („perito agrario”),

które odpowiadają kursom technicznym z zakresu szkoły średniej trwającym łącznie co najmniej trzynaście lat, w tym osiem lat szkolnictwa obowiązkowego oraz pięcioletni okres szkoły średniej, na który składa się trzyletnie studium zawodowe, zakończone egzaminem absolwenckim technika i uzupełnione o:

- w przypadku geodety budowlanego, co najmniej dwuletnim stażem w kancelarii geodety, albo pięcioletnim doświadczeniem zawodowym,
- w przypadku geodety gruntowego, ukończenie co najmniej dwuletniej praktyki zawodowej, zakończone egzaminem państwowym.

Kursy przygotowujące do zawodu:

w Niderlandach

- komornika sądowego („gerechtsdeurwaarder”),

które odpowiadają kursowi szkolenia i kształcenia zawodowego o łącznej długości dziewiętnastu lat, w tym osiem lat szkolnictwa obowiązkowego oraz ośmioletni okres szkoły średniej, obejmujący cztery lata kształcenia technicznego, zakończony egzaminem państwowym i uzupełniony trzyletnim teoretycznym i praktycznym szkoleniem zawodowym.

5. Kursy w Zjednoczonym Królestwie akredytowane w ramach Krajowych Ram Kwalifikacji Zawodowych lub Szkockich Kwalifikacji Zawodowych

Kursy przygotowujące do zawodu:

- laboranta badań medycznych,
- inżyniera elektryka górnictwa,
- inżyniera mechanika górnictwa,
- licencjonowanego pracownika socjalnego w zakresie zdrowia psychicznego,
- kuratora sądowego,
- asystentki stomatologicznej,
- higienistki stomatologicznej,
- optyka aptecznego,
- sztygara górnictwa,
- syndyka masy upadłości,
- licencjonowanego prawnika sporządzającego przeniesienie tytułu własności,
- protetyka,
- pierwszego oficera — statki towarowe/pasażerskie — bez ograniczeń,
- drugiego oficera — statki towarowe/pasażerskie — bez ograniczeń,
- trzeciego oficera — statki towarowe/pasażerskie — bez ograniczeń,

- oficera pokładowego — statki towarowe/pasażerskie — bez ograniczeń,
- oficera mechanika okrętowego — statki towarowe/pasażerskie — nieograniczony obszar handlowy,
- przedstawiciela ds. znaków towarowych,

prowadzące do uzyskania kwalifikacji akredytowanych w ramach Krajowych Ram Kwalifikacji Zawodowych (NVQs) albo przyjęte lub uznane jako odpowiednik przez Krajową Radę Kwalifikacji Zawodowych, albo w Szkocji akredytowane w ramach Szkockich Kwalifikacji Zawodowych, na poziomach 3 i 4 Programu Krajowego Kwalifikacji Zawodowych Zjednoczonego Królestwa.

Poziomy te określa się następująco:

- **poziom 3:** zdolność do wykonywania szerokiego wachlarza różnych zadań w bardzo różnorodnych sytuacjach, spośród których większość ma charakter złożony i nietypowy. Zakres odpowiedzialności i autonomii jest znaczny, a funkcje pełnione na tym poziomie obejmują często nadzór lub kierowanie innymi osobami.
- **poziom 4:** zdolność do wykonywania szerokiego wachlarza złożonych, technicznych lub specjalistycznych zadań w bardzo różnorodnych sytuacjach, z dużym zakresem odpowiedzialności osobistej i autonomii indywidualnej. Pełnione na tym poziomie funkcje często obejmują odpowiedzialność za prace wykonywane przez inne osoby oraz podział zasobów.

**SPIS KURSÓW O SZCZEGÓLNYM PROFILU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 AKAPIT PIERWSZY
LIT. b) TIRET TRZECIE**

W Zjednoczonym Królestwie

Kursy objęte regulacjami prowadzące do uzyskania kwalifikacji akredytowanych w ramach Krajowych Ram Kwalifikacji Zawodowych (NVQs) przez Krajową Radę Kwalifikacji Zawodowych, albo w Szkocji akredytowane w ramach Szkockich Kwalifikacji Zawodowych, na poziomach 3 i 4 Programu Krajowej Kwalifikacji Zawodowych Zjednoczonego Królestwa.

Poziomy te określone są następująco:

- poziom 3: zdolność do wykonywania szerokiego wachlarza różnych zadań w bardzo różnorodnych sytuacjach, spośród których większość ma charakter złożony i nietypowy. Zakres odpowiedzialności i autonomii jest znaczny, a funkcje pełnione na tym poziomie obejmują często nadzór lub kierowanie innym osobom.
- poziom 4: zdolność do wykonywania szerokiego wachlarza złożonych, technicznych lub specjalistycznych zadań w bardzo różnorodnych sytuacjach, z dużym zakresem odpowiedzialności osobistej i autonomii indywidualnej. Pełnione na tym poziomie funkcje często obejmują odpowiedzialność za pracę wykonywaną przez inne osoby oraz podział zasobów.

w Niemczech

Następujące regulowane kursy:

- kursy podlegające regulacjom przygotowujące do wykonywania zawodów asystenta technicznego [„technische(r) Assistent(in)“], asystenta handlowego [„kaufmännische(r) Assistent(in)“], do zawodów socjalnych („soziale Berufe“), a także do zawodu rehabilitanta oddychania, mowy i głosu, mającego dyplom państwowy [„staatlich geprüfter Atem-, Sprech-, und Stimmlehrer(in)“], trwające łącznie przynajmniej 13 lat, które wymagają ukończenia kursu kształcenia średniego („mittlerer Bildungsabschluss“) i obejmują:
 - co najmniej trzyletnie ⁽¹⁾ kształcenie zawodowe w szkole specjalistycznej („Fachschule“) zakończone egzaminem, w miarę potrzeby uzupełnione przez roczny lub dwuletni kurs specjalizacyjny zakończony egzaminem;
 - co najmniej dwupółletnią naukę w szkole specjalistycznej („Fachschule“) zakończoną egzaminem i uzupełnioną przez co najmniej sześciomiesięczną praktykę zawodową albo co najmniej sześciomiesięczny staż zawodowy w przeznaczony do tego celu placówce,
 - albo co najmniej dwuletnią naukę w szkole specjalistycznej („Fachschule“) zakończoną egzaminem i uzupełnioną co najmniej roczną praktyką zawodową lub co najmniej rocznym stażem w przeznaczony do tego celu placówce,
- podlegające regulacjom kursy w zawodach techników [„Techniker(in)“], specjalistów z zakresu ekonomiki przedsiębiorstw [„Betriebswirt(in)“], projektantów [„Gestalter(in)“] oraz opiekunów rodzinnych [„Familienpfleger(in)“], mających dyplom państwowy („staatlich geprüft“), o łącznym czasie trwania co najmniej szesnastu lat, których przesłanką jest ukończenie obowiązkowego okresu nauki szkolnej lub równoważnego kształcenia i szkolenia (minimalny czas trwania wynosi dziewięć lat), albo ukończenie co najmniej trzyletniego kursu w szkole handlowej (Berufsschule), które obejmuje, po odbyciu co najmniej dwuletniej praktyki zawodowej, kształcenie w pełnym wymiarze godzin przez co najmniej dwa lata lub kształcenie w niepełnym wymiarze godzin i szkolenie o równoważnym czasie trwania,
- kursy podlegające regulacjom oraz podlegające regulacjom szkolenie ustawiczne o łącznym czasie trwania co najmniej piętnastu lat, którego przesłanką jest, co do zasady, ukończenie obowiązkowego okresu nauki (o czasie trwania wynoszącym co najmniej dziewięć lat) i ukończone szkolenie zawodowe (zwykle trzy lata) i które obejmują, co do zasady, co najmniej dwuletnią praktykę zawodową (w większości przypadków trzy lata), jak również egzamin w ramach kształcenia ustawicznego, do którego przygotowanie obejmuje zwykle kurs szkolenia będący uzupełnieniem praktyki zawodowej (co najmniej 1 000 godzin), albo w pełnym wymiarze godzin (co najmniej jeden rok).

Niemieckie władze przekażą Komisji i innym Państwom Członkowskim listę kursów szkolenia objętych zakresem niniejszego załącznika.

⁽¹⁾ Minimalny okres trzech lat może zostać skrócony z trzech do dwóch lat, jeśli dana osoba posiada kwalifikacje wymagane do wstąpienia na uniwersytet („Abitur“), tj. 13 lat nauki i szkolenia, kwalifikacje potrzebne do podjęcia nauki w „Fachhochschule“ („Fachhochschulreife“), tj. 12 lat nauki i szkolenia.